

6. 9. 2015 10:00, Krefeld

„Ale majúť toho istého ducha viery, podľa toho, čo je napísané: Uveril som a preto som hovoril, aj my teda veríme a preto aj hovoríme vediac, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a s vami postaví pred Seba. Lebo to všetko sa deje pre vás, aby milosť, rozmnožená skrze mnohých, rozhojnila ďakovanie na slávu Božiu. Preto neustávame, ale ak sa aj náš vonkajší človek ruší, vnútorný sa obnovuje deň čo deň. Lebo terajšie kratučké ľahké nášho súženia nám pôsobí prenesmierne veľkú večnú tiaž slávy, keď nehľadíme na veci, ktoré sa vidia, ale na veci, ktoré sa nevidia. Lebo veci, ktoré sa vidia, sú dočasné; ale tie, ktoré sa nevidia, sú večné.“ [2. Korinťanom 4:13-18]

Predtým, ako sa posadíme, by som chcel čítať Slovo z 1. Jána 5:20:

„A vieme, že Syn Boží prišiel a dal nám myseľ, aby sme znali toho pravdivého a sme v tom pravdivom, v Jeho Synovi, Ježišu Kristovi. To je ten pravdivý Bôh a večný život.“

[modlitby]

Je to jednoducho mocné. Božie Slovo nás oslovuje a my sa stále znova v Božom Slove nachádzame. Aj toto Slovo, ktoré nám skrze Božieho Ducha adresoval apoštol Ján, teda že sme poznali toho Pravdivého a že bola zástera z našich očí sňatá, a nielenže sme poznali Jeho, ale že aj sme v tom Pravdivom. A On je ten pravdivý Boh, mimo ktorého nie je žiadny iný. Chválený a velebený buď náš Pán za takéto slová, za istotu, že Boh nehovorí žiadne prázdne slová, ale hovorí, čo mieni, a to, čo mieni, to povedal. My sme v tom Pravdivom.

Máme mnoho pozdravov zo všetkých strán a Bohu buď vďaka, že aj Spojené štáty sa dostávajú do pohybu a Pánovo Slovo znie a vykonáva, k čomu bolo poslané.

[pozdravy]

Sme vďační, že nás Pán spája so všetkými, ktorí sú spojení s Ním, a sme jednoducho vďační, že nezastupujeme nejaký smer viery, ale veríme tak, ako hovorí Písmo, a že sa v ňom stále znovu nachádzame.

Na časové udalosti bližšie nezájdeme – deje sa toho veľa. Aj to, čo videl brat Branham, totiž automatické auto, ktoré bude jazdiť samostatne, stačí jednoducho zadať tlačidlami príkaz. Dokonca i v našej spolkovej krajine Baden-Württemberg bolo udelené povolenie, aby mohli aj nákladné autá jazdiť automaticky. Všetko, čo bolo bratovi Branhamovi ukázané v roku 1933, vidíme naplnené.

V spojení so svojou službou stále znovu zmieňoval Lukáša 17, totiž že v dňoch, keď sa zjaví Syn človeka, to bude tak, ako to bolo v dňoch Sodomy a Gomory. Všetci sme počítali s tým, že to tak bude, ale že budú vydané zákony, ktoré to zlegalizujú... Zaregistrovali ste to? Jedna žena v USA, ktorá úradne sobášila, odmietla zosobášiť homosexuálny pár a teraz sedí vo väzení, pretože štát rozhodol a vydal zákon, že ak je matrikárka, tak musí sobášiť. Áno, a teraz bude vo väzení, až kým tento zákon neuzná, a potom môže pokračovať. Kto to ešte môže pochopiť a zaradiť?

Povedzme to ešte raz: Že to tak bude, proti tomu nič nemáme, lebo Písmo sa musí naplniť. V nemeckej ústave stojí v prvom článku, že dôstojnosť každého človeka je nedotknuteľná. Každý má právo žiť tak, ako sa sám rozhodne. Ale že to prevrátené bude predstavované ako správne a to správne ako prevrátené, to skutočne prekračuje každú mieru. Ale aj to tak musí byť, aby sa Písmo naplnilo.

Vidíme aj vyjednávania Vatikánu, Izraela a susedných krajín – všetko je v plnom prúde. Všetci vidíme, že koniec sa skutočne blíži a my smieme pozdvihnúť naše hlavy, ale napriek tomu ostať triezvi a vedieť, že premena našich tiel je v dosažiteľnej blízkosti. Zostaňme triezvi! Kto sa chce oženiť, ožen sa. Zostaňme triezvi v každej oblasti – v zamestnaní, v živote, vo všetkom – triezvi až do posledného okamihu.

Dostal som pozvanie prednášať budúci rok na veľkej konferencii, kde budú ľudia z Vietnamu, Kambodže a celého okolia, ktorá by sa mala konať v decembri budúceho roku. Tomuto bratovi však jednoducho napíšem, že by mi bolo milšie, ak by sa to uskutočnilo v decembri tohoto roku a nie budúceho. Kto vie, či nám vôbec ešte bude daného toľko času. Pánu však buď vďaka.

Ako ste postrehli, na máj budúceho roku plánujeme hneď po prvom májovom víkende cestu do Izraela. Uvidíme. Vždy hovoríme: Ak Boh chce a my sme ešte na zemi, tak sa to má uskutočniť.

V každom prípade záleží na tom, aby sme oboma nohami ostali na zemi, v srdci boli spojení s Bohom bez ohľadu na to, kde sa práve nachádzame, a aby sme si boli vedomí toho, že každý okamih môže byť ten posledný. Brat Branham už vtedy povedal, že nevidí nič, čo by sa ešte muselo naplniť – všetko, čo sa týka konečného času a malo sa stať pred príchodom Pána, sa stalo pred našimi očami. A teraz, po viac ako 50 rokoch, to vieme posúdiť ešte lepšie, pretože sa celé biblické proroctvo konečného času skutočne naplňa pred našimi očami.

Izraelský národ je v domovskej krajine a my vidíme, aké ťažké to pre nich je. Pán však aj tam učiní koniec a z milosti daruje nový začiatok.

Za včerajší večer sme jednoducho vďační. Vďační, že Boh sňal zásteru, že sme dostali jasný náhľad a nielenže sa roztrhla opona v chráme, aby bola vidieť svätyňa svätých s truhlou zmluvy, pretože na truhle zmluvy je obetovaná krv a odsúdenie na základe slov, ktoré boli v truhle zmluvy, bolo z nás sňaté – náš Pán a Spasiteľ so Svojou vlastnou svätou krvou vošiel do nebeskej svätyne a raz prevždy ako verný Veľkňaz obetoval. A tam je krv novej zmluvy ešte dnes a krvou vykúpený zástup má voľný prístup k trónu milosti a viac nie je žiadneho odsúdenia tým, ktorí sú v Ježišovi Kristovi. Náš Pán a Spasiteľ vzal odsúdenie sám na Seba, vzal na seba všetko zlorečenie a každý hriech a my sme dostali plnú spásu a odpustenie – áno, Pán nám v deň spásy pomohol a za to sme zo srdca vďační.

Bolo čítané miesto z 2. Korinťanom 4 a tu padli moje oči na verš 5:

„Lebo nekážeme sami seba, ale Krista Ježiša ako Pána, a sami že sme vašimi sluhami pre Ježiša.“

Nie sami seba! Kto sme my? Aj to brat Branham stále znovu opakoval – obzvlášť, keď ho chceli ľudia oslavovať, chceli krstiť v jeho mene... Čo všetko potom vyšlo z jeho úst! „Ja som jeden z vás, som človek, ktorý našiel u Boha milosť. Len nádoba, svätý Majstre, ale naplnená Tvojou mocou. [pieseň]“ A tak, ako je to tu napísané, tak to zostáva. „Lebo nekážeme sami seba...“ Nuž, čo by som mohol ja o sebe kázať? Nie!

„Lebo nekážeme sami seba, ale Krista Ježiša ako Pána...“

Ako sme predtým čítali z 1. Jána 5: „*My sme v tom Pravdivom...*“ Počuli sme pravdivé Božie Slovo, prenikla nás Božia pravda a sme v pravdivom Slove a v pravdivom Bohu skrze Ježiša Krista, nášho Pána. A potom 2. Korinťanom 4:6:

„Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“

Kde je Amen?! Kde je Amen?! On je to – stále ten istý – On na začiatku povedal: „Buď svetlo!“ a bolo svetlo. Ten istý, tak je to tu napísané. Čítajme celý verš ešte raz:

„Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“

To je evanjelium, to je plné evanjelium, plná spása, ktorú nám Boh z milosti daroval.

V Skutkoch apoštolov v 4. kapitole stojí mimoriadny verš 20:

„Lebo my nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“

My, ktorí sme očití svedkovia, nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli. Tu sa jednalo o to, čo konal náš Pán pri Svojom prvom príchode. Učeníci boli očití svedkovia v zhromaždeniach s naším Pánom. Oni videli, keď chromému povedal: *„Vstaň, vezmi svoje ležisko a choď!“* [Ján 5:8] Oni boli pri tom, keď boli malomocní očisťovaní [Matúš 8:2], boli pri tom, keď bol prebudený Lazar [Ján 11], boli pri tom, keď bolo piatimi chlebami nasýtených päťtisíc ľudí [Jána 6], oni boli pri tom a mohli potom odpovedať: *„Nie je možné, aby sme o tom mlčali. Sme svedkovia a musíme dávať ďalej, čo sme videli a počuli.“*

Bratia a sestry, Boh je verný, Boh je pravdivý a to musíme a smieme stále znovu zdôrazňovať: My sme v tomto čase našli pred Bohom milosť, stíšili sme sa, posadili sme sa pri nohách Pána a počúvame blahoslavené slová Jeho úst. A potom o nich uvažujeme, nediskutujeme o nich, ale v našich srdciach o nich uvažujeme – tak to bolo s Máriou a s tým, čo jej bolo povedané – *„...ona zachovávala všetky tie slová a uvažovala o nich vo svojom srdci.“* [Lukáš 2:19] Čo Boh hovorí, nie je dané k diskusii, ale aby sme tomu verili, aby nám to bolo zjavené a boli sme zavedení do toho, čo nám Boh zasľúbil.

Dnes som myslel na Slovo z 1. Tesaloničanom, ktoré sme stále znovu čítali a ešte čítať budeme. Keď si to však sprítomníme, bratia a sestry, neexistoval žiadny časový úsek, v ktorom mohli byť tieto slová predkladané s takou istotou ako v našom čase. Čítajme niekoľko veršov z 1. Tesaloničanom 4:15:

„Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým...“

Nie ja si myslím, ja mienim, možno... Nie! Ako *„Tak hovorí Pán!“* To vám hovoríme Slovom Pánovým!

„...my živí, ponechaní do príchodu Pánovho...“

Nuž kto bude ponechaný? Nuž predsa v našej generácii v našom čase. Nestalo sa to predsa pred 100 alebo 2 000 rokmi, stane sa to v našom čase.

„...my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli.“

A potom je podrobne opísané, ako sa to stane:

„Lebo sám Pán...“

Nie zvestovateľ! Nie prorok!

„Lebo sám Pán, akonáhle zaznie Jeho volanie k prebudeniu...“

Volanie k prebudeniu zaznieva! Volanie k prebudeniu zaznieva ku všetkým národom a jazykom. „...akonáhle zaznie Jeho volanie k prebudeniu...“, aby sme povstali zo spánku, pretože všetky panny pospali a potom prišlo volanie k prebudeniu: „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu ústrety!*“ [Matúš 25:6]

Čítame ešte raz verš 16 od začiatku:

„Lebo sám Pán, akonáhle zaznie Jeho volanie k prebudeniu, akonáhle zaznie hlas archanjela a zatrúbi trúba Božia, zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv...“ [podľa nem. prekladu]

Veľmi jasné, veľmi zreteľné. K tomu nemusí byť nič viac povedané. Tak, ako to tu stojí napísané, tak sa to stane. A potom vo verši 17:

„...potom...“

Priamo potom, keď mŕtvi v Kristu povstanú! „...potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom. Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.“

Bratia a sestry, všade sú núdze. Všade sú núdze. Ale vo všetkých týchto núdzach smieme dôverovať Pánovi a vedieť, že koniec bude korunovaný. Kto vytrvá až do konca, ten dostane korunu života [Zjavenie 2:10]. A preto všetko, čo prichádza i odchádza, nás má priviesť bližšie k Pánovi a upevniť vo viere.

A priamo potom v 1. Tesaloničanom 5 od verša 1 je nám povedané:

„Ale o časoch a o dobách nepotrebuje, bratia, aby sa vám písalo. Lebo sami dôkladne viete, že deň Pánov príde tak ako zlodej v noci. Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich...“ – nie na nás, na nich! – „...vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.“

To je adresované tým, ktorí nepoznali čas a hodinu. Vo verši 4 sme oslovení my:

„Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej. Lebo vy všetci ste synmi svetla a synmi dňa. Nie sme synmi noci ani tmy.“

Je jednoducho pramocné, ako bol Pavol vedený napísať všetky podrobnosti, aby sme mali my v tomto čase priamu Božiu orientáciu.

A to sme pochopili: O čo sa pri mierovom vyjednávaní jedná? Nuž predsa stále znova o Izrael! Bratia a sestry, vďaka buď nášmu Bohu, ktorý otvoril naše porozumenie pre Písmo, za to, že skutočne môžeme biblicky zaradiť časové udalosti a aj sami seba ako Nevestu Baránka. A k tomu patrí skutočne aj verš 23 v 5. kapitole 1. listu Tesaloničanom, kde čítame:

„A on sám, Bôh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus. Verný je Ten, ktorý vás volá, ktorý aj učiní.“

On! On to aj učiní! On sa postará o to, aby pri premene našich tiel nechýbal žiadny úd, žeby boli všetci dokonalí tak, ako bol človek dokonalo stvorený v Boží obraz.

Bratia a sestry, nemôžeme mlčať o tom, čo Boh v našom čase vykonal. Preto stále znova čítajme patričné biblické miesta a nachádzajme stále znova svoje miesto v Božom Slove. Čítajme z 1. Timotejovi, aby sme vedeli, kam patríme, kam nás Slovo zaraďuje. V 1. Timotejovi 1:1, kde Pavol predstavuje seba, ako aj to, k čomu ho Boh Pán určil. A prosím, raz prevždy to prijmite a uchopte! Nie nejaký Pavol sa k tomu určil, ale Boh Pán povedal, že si ho:

*„...zvolil za služobníka a za svedka i toho, čo si videl, i toho, pre čo sa ti ešte ukážem vytrhujúc ťa z rúk izraelského ľudu a z moci pohanov, ku ktorým ťa **Ja teraz posiela, aby si otvoril ich oči...**“*

Môžete to čítať v Skutkoch apoštolov 20, 22 a 26.

Poslanie – *„...aby si otvoril ich oči...“* Nuž ako? Skrže zvestovanie Božieho Slova, aby bolo zo Svätého Písma ukázané – tu je zaslúbenie a tu vidíme naplnenie!

„...aby si otvoril ich oči...“ Ako Boh otvoril oči nám? Skrže pravé zvestovanie pravého Božieho Slova Pán otvoril naše oči – či sa to týka Božstva, krstu, vyvolenia – v zásade úplne všetkého – pádu do hriechu a celého spásneho plánu nášho Boha. Skrže zvestovanie pravého Božieho Slova, skrže zjavenie všetkých tajomstiev v celom úseku Starého i Nového zákona boli všetky tajomstvá zjavené. Preto sa brat Branham stále znova odvolával na Zjavenie 10. Aj keď Zjavenie 10 hovorí o tajomstve v jednotnom čísle – o tajomstve Božom – a Ježiš Kristus je tým Božím tajomstvom zjaveným. Ale on, ako ten posledný Boží posol v poslednom siedmom, našom cirkevnom časovom období, nebol poslaný, aby len zjavil to jedno mocné tajomstvo.

To je to hlavné tajomstvo, zástera bola sňatá, Boh nás zaviedol do svätyně svätých, a práve tak Pán zjavil všetky tajomstvá.

Už sme to na tomto mieste povedali: Muž Boží v našom čase mohol povstať a povedať: „Anjel Pánov stál v mojej izbe a povedal mi, čo sa stalo v záhrade Eden doobeda a čo sa stalo poobede.“ Jednoducho Božie zjavenie od samého začiatku.

Ako sme povedali včera večer: Pretože zvedenie nastalo skrže cudzie splodenie v tele z mäsa a krvi, musel mať Pán skrže počatie v Duchu telo, v ktorom mohol prísť, aby nám mohol priniesť spásu a odčiniť škodu. Skutočne všetky tajomstvá boli zjavené. Bez zvestovateľa by sme vôbec žiadnu zvesť nemali. Čo by nejaký brat Frank vedel o tom, čo Boh pre tento čas zaslúbil? Už som to tu niekoľkokrát povedal a teraz o tom píšem: Keď som v roku 1949 v Hamburgu na Bachovej ulici počul meno William Branham po prvýkrát, tak som o tom nemal vôbec žiadnej potuchy, ale bol tu brat Hall Hermann, ktorý sa tiež modlil za chorých, a povedal mi o dare uzdravovania, ktorý mal tento Boží muž menom William Branham.

V roku 1951 v zbere slobodného letničného hnutia muž menom Hans Waldvogel z New Yorku podal správu o tom, že Boh začal skrže mimoriadneho muža prebudenie a zmienil Williama Branhama.

V roku 1953 som dostal od Alberta Götza knihu z vydavateľstva Mehr Licht [*Viac svetla*] „Muž poslaný od Boha“, ktorú publikoval brat Gordon Lindsay v Dallase v Texase a vo mne povstala túžba tohoto muža osobne počuť a vidieť.

Aby som to skrátil, potom prišiel august 1955, v ktorom som ho videl a počul, a stal som sa očitým svedkom toho, čo Boh v našom čase koná. A potom všetky tie spojenia, ktoré Boh počas všetkých tých rokov daroval. Predstavte si: od roku 1958 mi bolo posielané každé kázanie, ktoré brat Branham v USA kázal, a pod touto službou, ktorú Boh v našom čase dal, som duchovne rástol a smel som z milosti všetkému správne porozumieť.

Prečo to teraz takto zmieňujem? Peter vtedy povedal: „My nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli, čo sme počuli a čo sme prežili.“ Ak Pavol zreteľnými slovami v 1. Timotejovi 1 píše:

„Pavel, apoštol Ježiša Krista podľa nariadenia Boha, nášho Spasiteľa, a Pána Ježiša Krista, našej nádeje...“

Božie poverenie, Božie poslanie – aby bolo zvestované Slovo všemohúceho Boha.

Ak všetko správne čítame – aj tu vo verši 3, kde hovorí svojmu spolupracovníkovi Timotejovi:

„Ako som ťa prosil, keď som išiel do Macedonie, žeby si zostal v Efeze, aby si prikázal niektorým, aby neučili **cudzieho** učenia...“ [podľa nem. prekladu]

Tak to je. Pravdivosť Božia nedopúšťa nič **cudzieho**. Skrze služby, ktoré Boh do Cirkvi dosadil, bude Cirkev budovaná a spájaná. Skrze každé cudzie učenie prichádza rozdelenie. Ako mi brat Green povedal pred viac ako polrokom v jednom z posledných rozhovorov (potom už viac nemohol hovoriť): „Brat Frank, opäť sme zažili rozdelenie a len málo ich zostalo. Teraz máme v našom meste Tucson deväť zborov zvesti.“ To si musíme predstaviť! Áno! A prečo to prichádza? Pretože niekto dostane nápad niečím byť – „Ja chcem...! Ja chcem!“ – a potom to začne. Nie! To „Ja chcem...“ vedie späť k Luciferovi, ktorý vo svojej vysokej pozícii nosiča svetla viac nebol spokojný, ale sám pre seba si povedal: „Ja sa chcem pozdvihnúť, chcem byť rovný Najvyššiemu...“ [Izaiáš 14] A hľa, pri tomto pozdvíhaní padol dolu. Padol dolu. Všetci musia ostať v tej pozícii, do ktorej ich Boh postavil, už viac žiadna vlastná cesta, žiadna vlastná vôľa, Ty sám rozhoduj!

Bratia a sestry, Boh Pán nás vedie späť ku začiatku – nie množstvo rozdelení a rozštiepení, ale späť k Slovu, späť k Bohu. Už viac žiadne „Ja chcem...“, ale „Tvoja vôľa nech sa deje na zemi aj na nebi!“

Ako to bolo na počiatku? Na počiatku bola Cirkev jedno srdce a jedna duša a Boh viditeľne žehnal. A to, čo náš Pán zaslúbil, sa dialo. A my túžime po tom, žeby aj v našom zhromaždení neboli len ľudia, ktorí prežijú Božiu milosť, posvätia svoj život Pánovi, ale že by sme sa modlili za chorých. Najlepšie je, ak sa verí pod kázaním, pretože Boh poslal Svoje Slovo a uzdravil ich [Žalm 107:20]. V tom okamihu, keď sa stáva viera živou a každý z nás vie: „Ja som mienený, mňa teraz Slovo oslovuje, v Jeho ranách som uzdravený“, keď to skutočne úplne osobne pre seba prijme, keď počujeme evanjelium, tak nás to musí úplne osobne osloviť a povieme: „Pane, som stratený, zachráň ma, buď mi milostivý, odpusti mi viny, prijmi ma a uchop.“

Presne tak aj pod kázaním... ako často povedal brat Branham: „Vy, ktorí teraz veríte, položte ruky na ostatných.“ Dopredu vôbec nemuseli chodiť všetci ľudia, stačilo, aby prišli niekoľkí do modlitebnej rady a všetci ostatní videli, čo Boh koná s tými, za

ktorých sa brat Branham modlil. A potom brat Branham hovorí: „Pán je predsa v našom strede, On je v celom zhromaždení. Modlite sa a verte teraz. Modlite sa jeden za druhého a i za vás osobne.“ A Pán Svoje Slovo potvrdil. Nebudeme sa nachádzať späť v Slove Božom dovedy, kým naše zhromaždenia nebudú biblické, nebudú skutočne v každej veci biblické. Nevie, či som to povedal včera alebo dnes: Všade, kde náš Pán vstúpil, sa niečo dialo – hriešnici dostali odpustenie, chorí boli uzdravovaní – prítomnosť Božia musí byť a bude zjavená. My veríme tak, ako Písmo hovorí a každé Božie zaslúbenie je áno a Amen. Bratia a sestry, tak iste, ako Boh s nami hovorí skrze Svoje zjavené Slovo a zástera bola z nás sňatá a ako sme čítali: „...je to Bôh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“ – tak na to hovoríme Amen! Stalo sa to! Stalo sa to s tebou a so mnou. My celkom presne vieme, že keď Boh Pán povedal „Buď svetlo!“, tak bolo svetlo. Nikto nemusel na nič čakať, stalo sa to. Každé Slovo, ktoré Pán vyslovil, sa udialo. Stalo sa to! Presne tak je to aj dnes. To, čo nám Boh dnes hovorí, sa musí dnes s nami stať. Dnes musí zasvietiť svetlo. Dnes veríme z celého srdca, že sme počuli pravdivé Slovo a nijaké výklady a že sme skutočne v tom Pravdivom. On je ten pravdivý Boh a my sme tí pravdiví synovia a dcéry Božie, vyzbrojení Božou pravdivosťou, pretože z Boha môže prichádzať len to Božie. Kto sa narodil z Boha, je novým stvorením v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi! Prijmite to a vo viere uchopte a ďakujte za to Bohu Pánu.

Vo verši 3 sme čítali, že Timotej má prikázať tým, ktorí zvestujú cudzie učenia, aby to viac nečinili. Čo iného ostáva nám? Skutočne takmer s radosťou môžem povedať, že v priebehu rokov bolo až dodnes (ak počítam s tým, že som kázal 3 kázania týždenne posledných 50 rokov) kázaných 7 800 kázaní, nezapočítajúc všetky televízne vysielania. A ani v jednom jedinom kázaní som nepovedal o žiadnom bratovi niečo, čím by som mu uškodil. Ani v jednom kázaní som neohováral. Nie, nie, kázal som Božie Slovo. A taktiež som pociťoval a ešte dnes pociťujem veľkú bolesť, keď sú predkladané cudzie učenia a ľudia sú vedení do bludu – túto bolesť nesiem. Ale v tomto je ten veľký rozdiel – ja môžem každého brata objasniť – nie vždy to, čo verí a učí – ale Božia láska, Božia láska, ktorá je do našich srdcí vyliata skrze Svätého Ducha, rešpektuje Boha a my nemáme čo súdiť. Naším poverením je zvestovať pravé Božie Slovo a všetci, ktorí

sú z Boha, budú Božie Slovo počuť a budú mať k nemu vnútorný súhlas.

V 2. Tesaloničanom 2 máme napomenutie, ktoré sa hodí k tomu, čo sme čítali tu vo verši 3 – nepredkladať žiadne cudzie učenia. Prosím, bratia a sestry, dobre a presne počúvajte – áno, chcel by som povedať, čo je tu záväzne a definitívne od Boha vyslovené v súvislosti so všetkými tými, ktorí pravde neuverili.

Tu, v 2. Tesaloničanom 2 máme opis človeka, ktorý sa pozdvihuje nado všetko, čo sa nazýva Boh alebo bohoslužba – my všetci toto miesto Písma poznáme. V druhej časti verša 10 stojí [podľa nem. prekladu]:

„...pretože si neprivlastnili lásku k pravde, aby dosiahli svoju záchranu, Bôh im pošle mocné pôsobenie bludu, aby uverili lži...“

To je jedno z najťažších biblických miest. Pretože si neprivlastnili lásku k pravde, lásku k Bohu, lásku k Božiemu slovu. Neprijali ju sami pre seba osobne. Čo mi patrí, to mi patrí, ale musím to prijať – je to Boží dar. A preto, bratia a sestry, ako tu stojí napísané: *„... pretože si neprivlastnili lásku k pravde...“* Vidíte, o čo sa jedná? Láska Božia, ktorá je do našich srdc vyliata skrze Svätého Ducha, nás spája s Bohom a s Jeho Svätým Slovom. Ak sa niekto nenechá spojiť a Slovo pravdy z lásky neprijíma, tak sa Slovo nestane jeho vlastníctvom, ktoré mu už viac nemôže byť vzaté, ale stal sa časťou Božieho Slova tak, ako brat Branham často povedal: „Ženích bol Slovom zjaveným v tele a Nevesta je Slovom zjaveným v tele.“ Všetky zaslúbenia, ktoré Boh Cirkvi dal, sa predsa teraz naplňajú a my sme si privlastnili lásku k pravde, ktorú nám Boh daroval, my sme ju prijali a sme za ňu Bohu z celého srdca vďační. Nie je to teória, je to božská realita. Ako sme čítali na začiatku: My sme v tom Pravdivom. V tom Pravdivom! A On je ten pravý Boh a večný život.

Taktiež môžeme dosvedčiť: Ten, ktorý na počiatku povolal do existencie svetlo a oddelil svetlo od temnoty, Ten sám to je, ktorý nechal vzísť svetlo aj v našom srdci – zástera bola sňatá, opona viac neexistuje, cesta je voľná. To sa stalo pri nás Božou skutočnosťou. Tým druhým, ktorí túto lásku k pravde nemajú, ktorí si ju neprivlastnili, tým stojí vo verši 11 ešte stále napísané:

„...pretože si neprivlastnili lásku k pravde...“

Bratia a sestry, absolútny Boží dar všetkým spaseným! Nie veriť výkladom a blúdiť, ale veriť Bohu, prijímať Jeho Slovo a byť preniknutí pravdou – *„Posväť ich vo Svojej pravde. Tvoje Slovo je pravda!“* Môžete

to prijať a uchopiť? Stalo sa to pri nás Božou realitou? Stalo sa Slovo Pána skutočne svetlom našim nohám a svetlom na našej ceste?

Ako často sa brat Branham odvolával na Slovo zo Zachariáša 14:7: „...v čas večera bude svetlo.“ My môžeme dosvedčiť: Nastalo svetlo! Každé Slovo nám bolo osvetlené. Dokonca aj Zjavenie 10 v celkovej súvislosti – nemáme s ním vôbec žiadny problém.

Bratia a sestry, aj to musí byť v celom svete povedané všetkým tým, ktorí čakajú na to, že príde a odíde niečo so siedmimi hromami. Nič nepríde, ani neodíde. Tu je však tajomstvo – a som Bohu vďačný aj za to, že som bol s bratom Branhamom skutočne len pár dní predtým. A prosím, majte strpenie, ak niektoré veci hovorím dva alebo trikrát. Musíte jednoducho porozumieť, čo pre mňa znamená, že som tohoto Bohom poslaného muža poznal osobne. V decembri 1962 ma upozornil na to, že mu Boh vo videní ukázal, že keď bude rozširovaná ich úzka ulica, tak nadišiel časový okamih, v ktorom sa musí presťahovať do Tucsonu v Arizone. 18-krát to zopakoval a stále znova o tom hovoril. Mne osobne to povedal v decembri 1962. A obzvlášť keď povedal, že plot jeho pozemku bude ležať na zemi. A potom vidí brat Frank tento plot na tráve, vidí buldozéry, ktoré chodili hore a dolu po ulici. A brat Branham povedal: „Nemôžem cestovať do Los Angeles, musím sa zbaliť a cestovať späť do Tucsonu, mohol by si tam kázať namiesto mňa?“

Bratia a sestry, pre vás to nemusí znamenať mnoho, ale pre mňa to znamená byť očitým svedkom. Ako povedal Peter, my nemôžeme mlčať o tom, čo sme prežili, čo sme na vlastné oči videli na ceste, po ktorej Boh Pán viedol Svojho proroka, a o priamom spojení so zvestou, ktorú nám Pán z milosti daroval.

Zhrňme ešte raz, čo Boh Pán v tomto čase koná.

Predtým, ako na to zabudnem, dovoľte mi ešte niečo spomenúť. Keď bol brat Branham na konci februára v horách, skutočne sa stalo, že celým okolím otriaslo sedem mocných hromov. A preto brat Branham 55-krát spomenul, že tých sedem hromov bolo veľmi mocných a že v nich je alebo bude obsiahnutá viera k vytrhnutiu a že sa to musí chápať v súvislosti s otvorením pečatí. Chcel udrieť sedemkrát po kazateľnici, ale udrel len šesťkrát a povedal: „Sedem hromov bolo veľmi mocných, potom sa zjavilo sedem anjelov a zaznel hlas: Vráť sa späť do Jeffersonville, pretože nastane otvorenie siedmich pečatí.“ Toto bolo pramocné prežitie a brat Branham dokonca hovorí,

že bol vzatý dnu do tohoto oblaku a videl pyramídu zo siedmich anjelov. Bratia a sestry, v našom čase sa diali nadprirodzené veci a my sme mali možnosť počuť o tom a prežiť to, čo všetko sa z milosti dialo. Ak potom v Zjavení 10 stojí, že Pán zostúpi ako Anjel zmluvy a jednu nohu postaví na zem a druhú na more a sedem hromov vydá svoje hlasy, tak to rešpektujeme slovom Amen a hovoríme: Tak, ako to bolo predpovedané, tak sa to aj stane. Kto prejde k Zjaveniu 4 a 5, ten si všimne Boha Pána na tróne obklopeného dúhou. Keď však zostúpi ako Anjel zmluvy, keď bude revať ako lev a postaví nohu na zem a more, tak zaznie sedem hromov zo Zjavenia 10. Ony vôbec nemuseli byť zapísané, aby som o nich nemusel kázať. Ak by boli zapísané, tak by som o nich mohol kázať. Ony však neboli zapísané, a tak o nich vôbec nemám čo povedať. Neučinil nám to Boh jednoduchým, že môžeme celé Jeho Slovo úplne a cele rešpektovať? Nie sme s ničím nespokojní, nie, ďakujeme Pánu, že všetky veci tak nádherne viedol a usporiadal a že my sa taktiež môžeme nechať zaradiť.

Mohlo by o tom byť mnoho povedané. Náš Pán je verný. On Svoje započaté dielo v našom čase dokoná. Ako sme už predtým povedali: Nikdy predtým nemohla byť 1. Tesaloničanom 4 čítaná a zvestovaná s takou váhou ako v našom čase. A taktiež to, že Boh Pán pred návratom Ježiša Krista, predtým ako príde ten veľký deň, predtým ako slnko stratí svoj jas, predtým ako sa mesiac premení na krv a hviezdy budú padať z nebies, poslal Boh Svojho služobníka a proroka, aby boli naše srdcia privedené späť na začiatok. Ako sme to už včera zdôraznili: Prial by som si, aby sme raz spočítali, ako často brat Branham povedal: „Zvešť hodiny znie: Spať ku Slovu, späť na začiatok, späť ku základu, späť k učeniu apoštolov a prorokov.“

Takže žiadny nový smer viery, ale späť ku Bohu, späť ku Slovu. Prosím, vezmite si k srdcu všetky biblické miesta, ktoré sme preberali, a myslite pritom na Lukáša 24, keď náš Pán vtedy čítal Písmo a mohol povedať, že sa všetko naplnilo a učeníkom otvoril porozumenie. Oni nepotrebovali nič vysvetľovať ani vykladať – videli všetko vo svojom naplnení. To isté sa týka aj nášho času. Nie je ani jeden bod, ktorý by musel byť objasnený. Pán skutočne daroval milosť, otvoril naše porozumenie pre Písmo a my veríme tomu, čo nám Boh zaslúbil.

Ak hľadáme na posledných 50 rokov – kto by si pomyslel, že ešte prejde toľko času? Ale aj to je Božia milosť a zhovievavosť – On nechce, aby boli niektorí stratení, On chce, aby boli aj tí poslední zavolaní,

aby sa naplnil počet na svadobnú hostinu Baránka, kde sa posadíme s Abrahámom, Izákom a Jakobom a so všetkými dokonanými zo Starého a Nového zákona. Tam nebude žiadna stolička prázdna a všetci budú mať pri veľkej hostine Pána svoje miesto. Sme k nej pozvaní a budeme pri tom, keď Pán tých Svojich zavolá. Sme pri tom, keď nás volá teraz, počujeme Jeho hlas a všetci, ktorí teraz počujú Jeho hlas, budú počuť Jeho hlas potom, keď zaznie trúba a hlas Archanjela a keď Pán zostúpi, aby vzal vykúpených do slávy, aby sme boli s Pánom na všetky časy. Takže sa potešujeme navzájom týmito slovami – v každom utrpení, vo všetkom, čo na zemi musíme niesť, vo všetkom ohováraní a čokoľvek iné príde... Potešujeme sa navzájom týmito slovami.

Náš Pán dal zaslúbenie, že sa vráti, daroval nám milosť veriť tomuto zaslúbeniu a prijať aj to, čo sa malo stať predtým. Predchádzajúce roky Boh požehnal nad prosby a porozumenie a uskutočňuje sa samotné vyvolanie, oddelenie a príprava v našom čase po celom svete. Nech Boh Pán skutočne vo všetkých národoch a jazykoch po celej zemi požehná Svoj krvou vykúpený zástup a daruje milosť, aby sme všetci verili tak, ako hovorí Písmo a daruje lásku k pravde. Nikdy nepočúvať na výklady a falošné učenia, ale jednoducho zo srdca veriť tak, ako hovorí Písmo a čo hovorí Písmo. Nech Boh túto božskú lásku vloží do všetkých našich srdiec a spojí nás s Ním a Jeho Slovom.

Úprimne a otvorene hovoríme: „Drahý Pane, dokonaj Svoje dielo spásy tak, ako si dokonal Svoje dielo stvorenia, a daj, aby sme boli pri tom, aby sme boli pri Tvojom návrate vzatí.“

Mnoho by mohlo byť ešte povedané. Nech všetky Božie Slová, ktoré sme dnes preberali, v nás všetkých ostanú vo vďačnom srdci. Nech nás všetkých naplní Božia láska ku Božiemu Slovu, ku Bohu a jeden k druhému, pretože všetko pominie, ale Božia láska zostáva. A kto ostáva v láske, ten ostáva v Bohu.

Jemu, vernému Bohu, buď česť a klaňanie. Ešte raz nech je povedané: Nenasledovali sme šikovne zloženým bájkam, ale prorockému Slovu, ktoré nedopúšťa žiadne vlastné výklady, ale ktoré musíme vidieť v jeho naplnení. A túto milosť, tento rešpekt nám Boh daroval – že žiadne prorocké Slovo, žiadne miesto Biblie nedopúšťa vlastný výklad, ale Boh sám bdie nad Svojím Slovom a napĺňa, čo On sám zaslúbil. Ostáva nám už len jedno – Bohu Pánu z celého srdca a z celej duše ďakovať, modliť sa jeden za druhého, žeby nikto nezaostal za Božou

milosťou, žeby sa skutočne pri žiadnom z nás nezistilo, že zaostal, ale že by sme všetci zo srdca verili a nechali si darovať od Boha istotu, že budeme pri tom, keď Pán tých Svojich zavolá – skrze milosť môjho Spasiteľa budem tam [pieseň]. My prejdeme od viery ku realite.

Jemu, tomu jedinému Bohu, buď všetka česť na všetky veky v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Amen.

Povstaňme a spievajme *Taký, aký som, tak to musí byť*.

Skloníme naše hlavy, zotrváme v modlitbe a vo viere pred Pánom. Božie Slovo je živé, aj keď nie je veľmi hlasito zvestované. Musíme brať ohľad aj na prekladateľov, ale Slovo vykonáva vo všetkých, ktorí mu veria, to, k čomu bolo poslané. Včera večer sme nechali zaznieť volanie, aby všetci tí, ktorí by chceli svoj život posvätiť Pánovi, prišli dopredu a využili príležitosť. Dnes by som sa chcel opýtať, či sú medzi nami takí, ktorí ešte nie sú biblicky pokrstení. Máme medzi nami takých? Krst je možné vykonať. Tam je jedna ruka. Je ešte niekto, kto ešte nie je biblicky pokrstený a chcel sa dať pokrstiť? Aj v tejto veci sme dostali od Boha veľkú prednosť, že môžeme vyjsť von z Božieho domu a vykonať krst. Boh sa o všetko postaral, o všetky jazyky, o prenos, aby mohli byť zaopatrovaní ľudia v 172 krajinách a mohli vidieť, počuť a mať účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

Ako som včera taktiež zmienil – vysielania nedosahujú len Perzský záliv, ale prenikajú odtiaľ do celého sveta. Nielen tak, ako na začiatku tých 23 a potom 56, ale teraz je do toho zahrnutých už 70 staníc, aby posledná zvesť, to posledné volanie z milosti zaznievalo v celom svete. Aj ostatné vysielania, ktoré máme, či už v Austrálii, na Novom Zélande, v Kanade, v Rusku, v Rumunsku... kdekoľvek to je... bratia a sestry, skutočne žijeme vo veľmi mimoriadnom čase, v tom najdôležitejšom úseku Božích spásnych dejín a nikto si viac nemá brať čas na rozmyslenie, ale v okamihu, keď nám zaznieva Božie Slovo, ho máme spojiť s vierou, aby nám mohlo byť zjavené. Kto kázanému Slovu neverí, tomu nemôže byť zjavené. Boh je spojený len s vierou a s tými, ktorí si privlastnili lásku k pravde, pravdu poznali a pravda nás oslobodzuje od každého bludu.

Sme zo srdca vďační, že sa Boh postaral aj o to, že počas všetkých týchto rokov môže byť zvestovaná zvesť, posledné volanie so všetkým, čo k tomu náleží. Boh je verný. Naplňa sa, čo náš Pán povedal: Evanjelium o Božom kráľovstve – všetko, čo k Božiemu kráľovstvu patrí, bude zvestované ku svedectvu všetkým národom.

Aj to je veľmi dôležité – práve teraz mi to prichádza na srdce, bratia a sestry – nechceli by sme to zakaždým zdôrazňovať, ale kto číta Matúša 24 v ctibázi, ten zistí, že náš Pán hovoril o poslednej generácii, o vojnách, hladomoroch a tom, že figovník zmäkne, že povstanú falošní proroci a falošní kristovia – všetko predsa bolo povedané. Kto k tomu priberie Lukáša 21, zistí, že je reč o bezradnosti, že sa ľudia a národy budú búriť ako vody mora. Pre všetky problémy, ktoré teraz postávajú, nie sú žiadne riešenia. Je to skutočne čas, v ktorom cítime, že je to už tak ďaleko.

Matúš 24 však končí so vzácnym zaslúbením, že v pravý čas bude rozdávaný pokrm. A bratia a sestry, podčiarknite si to. Podčiarknite si prvé slovo v Matúšovi 25. Predtým, ako budete čítať ďalej, podčiarknite si prvé slovo v Matúšovi 25. Potom, čo náš Pán hovoril o všetkých týchto veciach až po rozdeľovanie pokrmu v pravý čas – viete, čo tam potom stojí? Je tam napísané „vtedy“. Vtedy! Nie predtým, ani potom, ale **vtedy**, keď sa toto všetko bude diať, vtedy bude nebeské kráľovstvo podobné desiatim pannám. To tak nikdy v minulosti nebolo, to je tak dnes! Dnes sa toto miesto Písma napĺňa pred našimi očami! Chválený a velebený buď Pán, náš Boh! Vtedy – keď sa toto všetko deje a my to vidíme. Tak hovorí náš Pán: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lukáš 21:28]

Bratia a sestry, dnes by sme mali hlboko uchopení Bohu Pánu ďakovať za poslednú zvesť, za Jeho služobníka a proroka – čo by som ja o tom všetkom vedel, ak by sa Boh Pán o to nepostaral? Čo by ste o tom vedeli vy, ak by sa On nepostaral o to, aby bolo do celého sveta ako zvesť nesené to, čo Boh zjavil zvestovateľovi? Boh poznal koniec pred začiatkom a všetko harmonicky navzájom zosúladiť a my to všetko môžeme z milosti prežívať. Môžete to vidieť? Môžete tomu veriť?

Zaspievame ešte raz Taký, aký som, tak to musí byť.

Máme tu ešte takých, ktorí by chceli posvätiť svoje životy Pánovi? Máme tu takých, ktorí zo srdca túžia všetkému správne porozumieť, byť uvedení do Slova, aby sme viac nepotrebovali byť vedení ľuďmi, ale všetci sme boli vyučovaní Bohom? Máme bratov a sestry, ktorí sú možno noví a ešte nedostali porozumenie všetko vidieť v harmónii a veriť a prijať to? Bratia a sestry, sme tu, aby sme sa jeden za druhého a jeden s druhým modlili, až kým všetci neprídeme k jednote viery poznania a zjavenia Ježiša Krista. Až kým sme skutočne jedno srdce

a jedna duša a Boh Pán môže potvrdiť Svoje Slovo. Predtým, ako sa budeme ešte raz modliť a spievať, prosíme nášho brata z Kinshasy, brata Didiera a brata Arbena, aby prišli dopredu. Všetkým dáme do všetkých krajín a jazykov na cestu pozdravy.

[modlitby]

Máme vnútorný súhlas k Božiemu Slovu.

Leží pred nami mimoriadny víkend v Abidjane na Pobreží Slonoviny. Myslite na mňa, brata Tatyho a brata Jeana-Lamberta – budeme tam letieť spoločne a zvestovať Slovo. Brat Jean-Lambert je najlepší prekladateľ z nemčiny do francúzštiny a brat Taty z angličtiny do francúzštiny, takže sme dobre vyzbrojení, aby sme aj tam priniesli Slovo Pánovo.

Už len otázka: Verili ste skutočne všetci zo srdca? Ak sme v pravdivosti v Božom Slove a Božie Slovo v nás, tak sa náš príchod vyplatil. Všetci, ktorí počúvali po celom svete, nech sú požehnaní. Boh Pán buď s vami všetkými, ktorí ste prišli zo všetkých susedných krajín a z celej Európy. Boh požehnaj aj tú skupinu v Nórsku, ktorá ma pozvala. Boh nech všade požehná a vyvolá tých posledných von.

Spevokol zaspieva pieseň a v pokoji sa rozídeme domov.

Mám dojem, že Boh dnes ku nám hovoril. Mám dojem, že sme mu porozumeli a že Božie Slovo v nás vykonáva, k čomu bolo poslané.

Ďakujeme Pánu ešte raz.

Veľký Bože, ďakujeme Ti z celého srdca za Tvoje drahé a sväté Slovo. Ďakujeme Ti za všetkých bratov a sestry po celom svete, ktorí ostávajú v Tvojej milosti, v Tvojom Slove a Tvojej láske. Milovaný Pane, požehnaj Svoj krvou vykúpený zástup, požehnaj Nevestu Baránka a všetkých, ktorí dnes počuli Tvoje Slovo. Nech sa všetci vydajú na cestu domov skutočne posilnení vo viere tak, aby bola odložená každá pochybnosť a aby sme Tebe, ó Pane, darovali plnú vieru a Ty si nám zjavil Svoje Slovo a hovoril s nami ako priateľ so svojimi priateľmi. Ďakujem Ti, milovaný Pane, že si naplnil, čo si zaslúbil – že príde čas, v ktorom viac s nami nebudeš hovoriť v podobenstvách, ale zvestovať otvorene [Ján 16:25]. Čas je tu – už s nami viac nehovoriš v podobenstvách, ale skrze Svoje zjavené Slovo. My smieme povedať, že sme ti porozumeli. Chválené a velebené buď Tvoje sväté meno.

Milovaný Pane, prosím Ťa, žeby v tento deň, v ktorom bolo v úplnej slabosti prinášané Tvoje vzácne Slovo, bolo zjavené v plnej

moci pri všetkých, ktorí mu veria. Som pred Tvojou tvárou presvedčený, že všetci, ktorí sú tu teraz zhromaždení a všetci, ktorí počúvajú, veria a majú Tvoje Slovo zjavené a majú účasť na tom, čo práve teraz konáš, a budú pri tom, keď sa ako Ženích vrátiš, aby si vzal Svoju nevestu domov.

Tebe, všemohúcemu Bohu, Bohu Abraháma, Izáka a Jákoba, Bohu Izraela, nášmu nebeskému Otcovi, buď prinesená chvála a česť v mene Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.